

Fái meg ikki at trúgva tí

Finn Joensen í Sandavági ber ótta fyri, at hann sum tann einasti verður settur uttanfyri koyringina hjá Bygdarleiðum. Tað hevði verið beiskt, heldur Finn, sum í 40 ár hevur livað av koyring

Seinastu tíðina hava samráðingar farið fram millum P/F Bil í Havn og busseigarar í Vágum um koyringina hjá Bygdarleiðum. P/F Bil, átti lægsta tilbóðið uppá flogrutuna, leið 300 (og leið 100). Men P/F Bil eigur ikki nóg mikið av bussum, og landsstýrið kravdi tí, at P/F Bil gjørdi avtalu við busseigarar í Vágum um at verða við til at røkja rutuna. Hvussu tað gongur við hesum samráðingum, hevur Sosialurin ikki frætt. Men sum skilst hevur verið samráðst við tryggjar av fýrabusseigarum í Vágum.

Eingin hevur vent sær til okkara, sigur Finn Joensen í Sandavági. Teir hava verið tryggjar, sum hava skift um at koyrt hansara buss, og mikudagin var Finn sín seinasta túr í ár við Bygdarleiðum í Havn.

Og kanska var hetta eisini hansara seinasti túrur í koyring hjá Bygdarleiðum. 1. januar taka nýggju sáttmálarnir við, og Finn

hevur einki frætt um, at nýgur koyring verður til hansara. Men hann vónar kortini framvegis.

Eg fá meg ikki at trúgva, at bara eg verði settur uttanfyri. Allir hinir, eisini teir, sum hava verið stytst í vinnuni hava fingið tilbóðið um at arbeiða fyri P/F Bil. Alt kemur kanska av, at vit hava sagt ov nógv, tá vit áður hava samráðst við landsstýrið og Samferðslustovuna og úttalað okkum vegna allar busseigararnar í Vágum, sigur Finn.

Hann hevur í 40 ár livað av koyring. Fyrst bara lastbil, síðan hýrúgvaskoyring og koyring við minni og størri bussum. Lastbilkoyring kann eingin liva av nú, og missir Finn nú eisini koyringina fyri Bygdarleiðum, stendur hann eftir við ongum.

Beiskur maður

Tað er beiskt, tí tá Bygdarleiðir byrjaðu, bað eg ikki

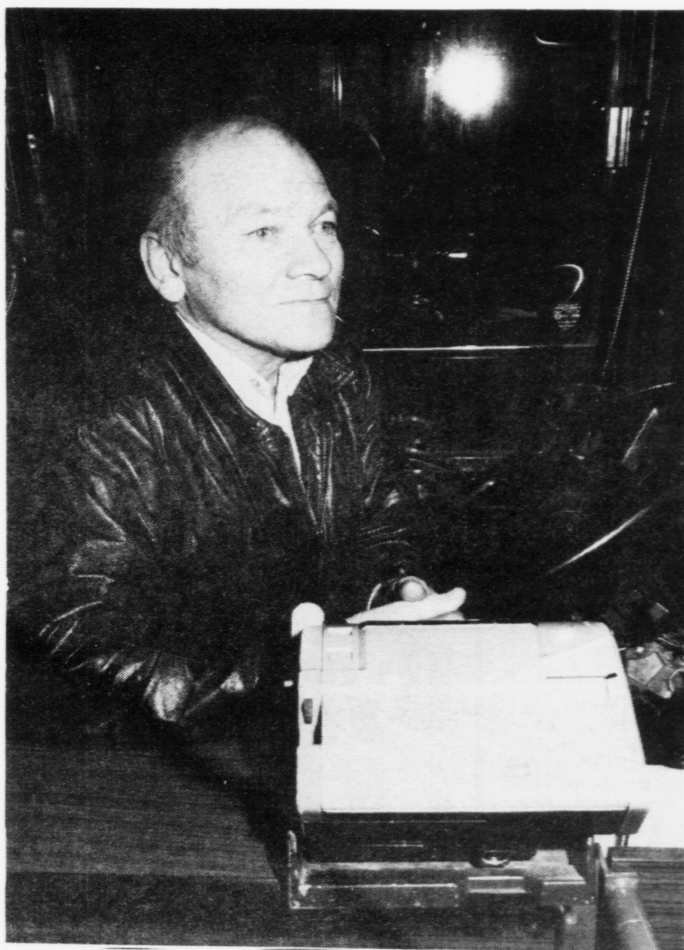
um at koma uppí. Eg bleiv biðin um tað, tí koyringin skuldi samskipast. Eg eigi mín buss og fekk ikki veðhald eins og flestu aðrir fingi, sigur Finn.

Hetta er verðið sum jólagáva at fáa. Eg eri nú 60 ára gamal, og missi eg koyringina, havi eg ongan møguleika at fáa nakað lønandi arbeiði, sigur Finn. Hann hevur litið álit á Samferðslustovuni.

Seinastu árin hava teir ikki verið førir fyri at gjørt eina ferðætlan, sum koyrast kann eftir, og sum fólk kunnu nýta.

Og líka litið álit hevur hann á Aage Ellefsen, sum Finn sigur seg fleiri ferðir hava valt. At hesin landsstýrismaðurin, sum er úr Vágum, skal hava latið busseigarum í Havn upp í hendurnar alla koyringina í Vágum, heldur hann vera gott gjørt.

Finn biður nú bara eftir, hvst kemur burtúr samráðingunum millum P/F Bil í Havn og hinar

Tað er beiskt at missa starvið, og einki annað arbeiði er at fáa, heldur Finn Joensen í Sandavági. Hann ber ótta fyri, at allir uttan hann sleppa at halda fram eftir nýggjgjár at koyra fyri Bygdarleiðir

busseigararnar í Vágum. Fyri hann var tað sárt at frætta, at hinir busseigararnir í Vágum, sum hann hevur havt gott samstarv við, nú skulu samráðst við

P/F Bil og kanska góðtaka at koyra fyri alt ov lágar prísir.

Men verður tað so, at allir hinir sleppa at koyra, og bara eg verði settur utt-

anfyri, er ikki óhugsandi, at eg fari at stevna landsstýrið fyri at hava tikið arbeiðið frá mær, sigur Finn Joensen í Sandavági.

randi

Pensióin skilir

Føroya Rættur noyðist óivað at avgera, hvør skal gjalda pedagogunum eftirløn

Poul Michelsen, býráðsformaður í Havn, vil ikki hava sitandi á sær, sum Sosialurin skriviði í gjár, at býráðið ikki lýðir boð frá Føroya Rætti. Hetta varð skrivað viðvíkjandi sjálveigandi vøggustovunum og barnagørdunum í Havn, sum eru komin í fíggjarliga trongsstöðu, tí stovnamir hava ikki fingið pengar frá kommununi til pensón hjá pedagogunum.

Føroya Rættur hevur ikki álagt okkum at gjalda pensión. Vit vórðu bara dømd til at fylgja sáttmálunum millum pedagogfelagið og landsstýrið sambært setanarbrøvunum, sigur

Poul Michelsen.

Sjálvsognarstovnamir eru komnir í hesa støðu, tí teir trúðu landsstýrinum í, at kommunan skuldi gjalda sín part av pensiónini. Tað hevur kommunan ongantíð átið sær, og ger tað heldur ikki, uttan so at onkur áleggur henni at gera tað, sigur Poul Michelsen.

Pedagogarnir á kommunalu vøggustovunum og barnagørdunum fáa heldur onga pensión. Kommunan hevur ikki sett pengar av til tað, og Almannastovan, sum skal rinda sín part, kann ikki gera annað enn at leggja pengarnar til síðis, tá kommunan ikki heldur seg

hava skyldu til at gjalda.

Poul Michelsen heldur tað vera nokkso "flott" av Súsonnu Danielsen, leiðara á lønardeildini í landsstýrið, t siga við Sosialin í gjár, at býráðið fremur lógarbrot. Heldur landsstýrið tað, kundi landsstýrið álagt okkum at goldið, tí so hevði landsstýrið greiða støðu. Men tað ger landsstýrið ikki. Alt bendir tí á, at Føroya Rættur noyðist at avgera, um kommunan hevur skyldu til at gjalda pedagogunum pensión. Um pensión er at rokna sum løn, sum pedagogarnir vilja verða við.

randi

Ullint skal tað vera: Jólagávur, ið fjálga.

Tær væl umtóktu

Myrkamorreyydu Troyggjurnar

eins og tey

Ullintu Undirklæðini

eru góð jólagávu hugskot.

Fínt, sterkt, fjálgt. Og mjúkt.

Vit senda kring landið. Ring og bilegg. Ella fá upplýsingar um nærmasta handlara.

Tøting

Tøting, Pí. - 510 Gøta
Tel. 41020 - 41551

Øll fara aftur í sekstiárini.
KASTA fer aftur í fimtiárini.

- * Bókhald
- * Grannskoðan
- * Roknskapur
- * Ráðgeving

Avgreiðsla:
Mán.-fríggj: kl. 8.00-17.00

Pí. SANDOYAR
BÓKHALDSVIRKI
tlf. 61376 - 210 Sandi

